

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om Danmarks tiltrædelse af Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om bistand i tilfælde af nukleare ulykker eller radiologiske nødstilfælde

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 8¹ i lov nr. 464 af 17. juni 2008 om Danmarks tiltrædelse af Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om bistand i tilfælde af nukleare ulykker eller radiologiske nødstilfælde bestemmes, at loven skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

§ 1. Det Internationale Atomenergiagenturs (IAEA) konvention af 26. september 1986 om bistand i tilfælde af nukleare ulykker eller radiologiske nødstilfælde (bistandskonventionen), jf. bilag 1 til denne anordning, gælder i Grønland.

§ 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 3. Artikel 8, stk. 2, litra a, finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den bistandsydende stats personel og det personel, der arbejder på vegne af den bistandsydende stat, har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

§ 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 5. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 6. Forvolder den bistandsydende stat eller andre juridiske personer eller personer, der handler på vegne af denne, under udførelsen af bistand i Grønland skader eller dødsfald, som efter grønlandsk ret medfører erstatningsansvar, udbetales erstatning af Grønlands Selvstyre, for så vidt angår bistand inden for hjemtagne områder.

¹Bestemmelsen har følgende ordlyd "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

Stk. 2. Ved dødsfald eller personskade på den bistandsydende stats personel eller personer, der handler på vegne af den bistandsydende stat, og ved tab eller skade på udstyr eller materialer, der ikke er til forbrug, og som anvendes til brug for bistanden, udbetales erstatning af Grønlands Selvstyre, for så vidt angår bistand inden for hjemtagne områder, hvis der efter grønlandsk ret er erstatningsansvar.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse ved dødsfald eller skade forvoldt ved grov uagtsomhed.

§ 7. Anordningen træder i kraft den [x.x. 2016].

Konvention om bistand i tilfælde af nukleare ulykker eller radiologiske nødstilfælde

DE STATER, DER TILSLUTTER SIG NÆRVÆRENDE KONVENTION,

ER OPMÆRKSOMME PÅ, at der finder nuklear aktivitet sted i en række stater,

HAR KONSTATETERET, at der er truffet og bliver truffet omfattende forholdsregler for at sikre et højt sikkerhedsniveau ved nuklear aktivitet, idet det tilstræbes at forhindre nukleare ulykker og minimere følgerne af en eventuel sådan ulykke,

ØNSKER at styrke yderligere internationalt samarbejde omkring sikker udvikling og anvendelse af atomenergi,

ER OVERBEVIST om behovet for en international ramme, der vil lette hurtig tilvejebringelse af bistand i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde for at mindske følgerne heraf,

FINDER det nyttigt at indgå bilaterale og multilaterale aftaler om gensidig bistand på dette område,

HAR KONSTATETERET, at Det Internationale Atomenergiagentur udvikler retningslinjer for aftaler om gensidig bistand i krisituationer i forbindelse med en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. De konventionskontraherende stater samarbejder indbyrdes og med Det Internationale Atomenergiagentur (herefter benævnt »Agenturet«) i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser med henblik på at lette hurtig bistand i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde for at mindske følgerne deraf og for at beskytte liv, ejendom og miljø fra følgerne af radioaktive udslip.

2. For at lette samarbejdet kan de konventionskontraherende stater indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller, hvor det anses for hensigtsmæssigt, en kombination af sådanne aftaler for at forhindre eller mindske person- og tingsskader som følge af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde.

3. De konventionskontraherende stater anmoder Agenturet, der handler inden for rammerne af dets vedtægter, om i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser at bestræbe sig mest muligt på at fremme, lette og støtte samarbejdet mellem de konventionskontraherende stater.

Artikel 2

Bistandsydelse

1. Såfremt en konventionskontraherende stat har behov for bistand i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde, hvad enten ulykken eller krisituationen opstår inden for eller uden for dens territorium, jurisdiktion eller myndighed, kan den anmode om bistand fra en hvilken som helst anden konventionskontraherende stat, enten direkte eller gennem Agenturet, samt fra Agenturet eller, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, fra andre internationale tværstatslige organisationer (herefter benævnt »internationale organisationer«).

2. En konventionskontraherende stat, der anmoder om bistand, skal specificere omfanget og beskaffenheden af den ønskede bistand samt, hvor det er muligt, give den bistandsydende part de nødvendige oplysninger for at kunne fastslå, i hvor stort omfang den er i stand til at imødekomme anmodningen. I tilfælde af at det ikke er muligt for den bistandssøgende stat at specificere omfanget og beskaffenheden af den ønskede bistand, skal den bistandssøgende stat og den bistandsydende stat i samråd fastlægge omfanget og beskaffenheden af den ønskede bistand.

3. Enhver konventionskontraherende stat, som modtager en anmodning om bistand, skal omgående beslutte sig og meddele den bistandssøgende konventionskontraherende stat, enten direkte eller gennem Agenturet, om den er i stand til at yde den bistand, der anmodes om, samt angive omfanget og betingelserne for den eventuelle bistand.

4. De konventionskontraherende stater skal så vidt muligt udpege og give Agenturet meddelelse om eksperter, udstyr og materialer, der kan stilles til rådighed for ydelse af bistand til andre konventionskontraherende stater i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde, samt betingelserne, herunder de økonomiske betingelser, for ydelsen af denne bistand.

5. Alle konventionskontraherende stater kan anmode om bistand i forbindelse med medicinsk behandling eller midlertidig flytning af mennesker, der er involveret i en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde, til en anden stats territorium.

6. Agenturet skal i overensstemmelse med vedtægterne og denne konventions bestemmelser besvare en konventionskontraherende stats eller en medlemsstats anmodning om bistand i tilfælde af nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde ved

- a) at stille passende ressourcer til rådighed til dette formål,
- b) øjeblikkelig at videresende anmodningen til andre stater og internationale organisationer, der i overensstemmelse med Agenturets oplysninger kan være i besiddelse af de nødvendige ressourcer, samt
- c) efter anmodning fra den bistandssøgende stat at koordinere bistanden på det internationale niveau, der således måtte blive tilgængeligt.

Artikel 3

Ledelse og anvisning af bistand

Såfremt ikke andet er besluttet

- a) skal ansvaret for den generelle ledelse, kontrol, koordination og styring af bistanden påhvile den bistandssøgende stat inden for dennes territorium. Den bistandsydende part bør, hvis bistanden involverer mandskab, i samråd med den bistandssøgende stat udpege den person, der skal lede og umiddelbart påtage sig at føre tilsyn med personalets arbejde og det til rådighed stillede udstyr. Den udpegede person skal føre tilsyn i samarbejde med de relevante myndigheder i den bistandssøgende stat;
- b) den bistandssøgende stat skal så vidt muligt stille lokalt udstyr og bistand til rådighed for at sikre en rigtig og effektiv administration af bistanden. Den skal endvidere sikre beskyttelse af mandskab, udstyr og materialer, der bringes ind på dens territorium af eller på vegne af den bistandsydende stat til dette formål;
- c) ejendomsretten til udstyr og materialer, der stilles til rådighed af parterne i løbet af bistandsperioden, forbliver uændret, og der skal ske tilbagelevering;
- d) en konventionskontraherende stat, der yder bistand som svar på en anmodning i henhold til artikel 2, stk. 5, skal koordinere denne bistand inden for dens territorium.

Artikel 4

Kompetente myndigheder og kontaktadresser

1. Enhver konventionskontraherende stat forpligter sig til enten direkte eller gennem Agenturet at oplyse Agenturet og andre konventionskontraherende stater om dens kompetente myndigheder og kontaktadresse, der er bemyndiget til at fremsætte og modtage anmodninger og acceptere tilbud om bistand. Disse kontaktadresser og et centralt sted inden for Agenturet skal til enhver tid være tilgængelige.

2. Enhver konventionskontraherende stat skal straks informere Agenturet om eventuelle ændringer i de i stk. 1 omtalte oplysninger.

3. Agenturet skal regelmæssigt og hurtigt videregive de i stk. 1 og 2 omtalte oplysninger til konventionskontraherende stater, medlemsstater og vedkommende internationale organisationer.

Artikel 5

Agenturets opgaver

I overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, og uden præjudice for andre bestemmelser i denne konvention, anmoder de konventionskontraherende stater Agenturet om at:

- a) indsamle og udsende oplysninger til konventionskontraherende stater og medlemsstater om følgende:
 - 1) eksperter, udstyr og materiale, der kan stilles til rådighed i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde;
 - 2) metoder, teknikker og tilgængelige forskningsresultater i forbindelse med reaktioner på nukleare ulykker eller radiologiske nødstilfælde;
 - b) yde bistand til en konventionskontraherende stat eller en medlemsstat, når de anmodes herom i forbindelse med nedenstående eller andre relevante anliggender:
 - 1) forberedelse af både beredskabsplaner i tilfælde af nukleare ulykker og radiologiske nødstilfælde samt den relevante lovgivning;
 - 2) udvikling af hensigtsmæssige uddannelsesprogrammer for mandskabet, så det kan beskæftige sig med nukleare ulykker og radiologiske nødstilfælde;
 - 3) videresendelse af anmodninger om bistand og relevante oplysninger i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde;
 - 4) udvikling af hensigtsmæssige programmer, procedurer og standarder til overvågning af stråling;
 - 5) undersøgelse af muligheden for at oprette hensigtsmæssige systemer til undersøgelse af stråling;
 - c) stille behørig ressourcer til at foretage en indledende vurdering af ulykken eller krisesituationen til rådighed for en konventionskontraherende stat eller en medlemsstat, der anmoder om bistand i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde;
 - d) tilbyde gode kontorer til de konventionskontraherende stater og medlemsstater i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde;
 - e) oprette og opretholde forbindelse med de relevante internationale organisationer, med det formål at opnå og udveksle hensigtsmæssige oplysninger og data, samt udfærdige en liste over sådanne organisationer, der står til rådighed for konventionskontraherende stater, medlemsstater og de nævnte organisationer.

Artikel 6

Fortrolighed og offentlige erklæringer

1. Den bistandssøgende stat og den bistandsydende stat skal beskytte fortroligheden af en hvilken som helst oplysning, der bliver tilgængelig for dem i forbindelse med bistand i tilfælde af en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde. Sådanne oplysninger kan alene anvendes med det formål at yde den aftale bistand.

2. Den bistandsydende stat skal gøre sit yderste for at sikre koordination med den bistandssøgende stat, før den offentliggør oplysninger om bistand, der ydes i forbindelse med en nuklear ulykke eller et radiologisk nødstilfælde.

Artikel 7

Refusion af omkostninger

1. En bistandsydende stat kan tilbyde bistand uden omkostninger for den bistandssøgende stat. Ved overvejelse om bistandsydelse på dette grundlag skal den bistandsydende stat tage følgende i betragtning:

- a) beskaffenheden af den nukleare ulykke eller det radiologiske nødstilfælde;
- b) oprindelsesstedet for den nukleare ulykke eller det radiologiske nødstilfælde;
- c) behovene i udviklingslande;
- d) de specielle behov i lande uden atominstallationer; samt
- e) andre relevante faktorer.

2. Når der ydes enten hel eller delvis bistand mod refusion, skal den bistandssøgende stat refundere den bistandsydende stat omkostningerne i forbindelse med tjenesteydelser fra personer eller organisationer, der handler på vegne af den, samt udgifter i forbindelse med bistanden, i den udstrækning disse ikke afholdes direkte af den bistandssøgende stat. Medmindre andet er aftalt, skal refusion finde sted, umiddelbart efter at den bistandsydende stat har fremlagt sin anmodning om refusion til den bistandssøgende stat, og med hensyn til andre omkostninger end lokale omkostninger skal disse overføres frit.

3. Uanset det i stk. 2 anførte kan den bistandsydende stat til enhver tid helt eller delvis give afkald på eller aftale at udsætte refusionen. Ved overvejelse af afkald eller udsættelse skal bistandsydende stater tage udviklingslandes behov behørigt i betragtning.

Artikel 8

Privilegier, immunitet og udstyr

1. Den bistandssøgende stat skal give den bistandsydende stats mandskab og det mandskab, der arbejder på vegne af den bistandsydende stat, de nødvendige privilegier, immunitet og udstyr til udførelse af deres bistandsopgaver.

2. Den bistandssøgende stat skal yde følgende privilegier og immunitet til den bistandsydende stats mandskab og det mandskab, der arbejder på vegne af den bistandsydende stat, som er blevet bekendtgjort for og godkendt af den bistandssøgende stat:

- a) immunitet over for anholdelse, tilbageholdelse og retsforfølgning, samt den bistandssøgende stats strafferetlige, civilretlige og administrative jurisdiktion, med hensyn til handlinger eller forsømmelser i forbindelse med udførelsen af deres pligter; og
- b) fritagelse for beskatning, afgifter o.l. bortset fra afgifter, der normalt er inkluderet i varepriser eller udførte tjenesteydelser, med hensyn til udførelsen af deres bistandsopgaver.

3. Den bistandssøgende stat skal:

- a) fritage den bistandsydende stat for beskatning, afgifter o.l. på udstyr og ejendele, som den bistandsydende stat bringer ind på den bistandssøgende stats territorium med det formål at yde bistand; samt
- b) give immunitet over for konfiskation, beslaglæggelse eller tvangsudlevering af dette udstyr og disse ejendele.

4. Den bistandssøgende stat skal sikre tilbageleveringen af dette udstyr og disse ejendele. Såfremt den bistandsydende stat anmoder herom, skal den bistandssøgende stat så vidt muligt sørge for den nødvendige rensning af udstyr, der anvendes i forbindelse med bistanden, før det leveres tilbage.

5. Den bistandssøgende stat skal lette adgangen til, ophold på og adgang fra dens nationale territorium for det i stk. 2 omtalte mandskab og for udstyr og ejendele, der anvendes i bistanden.

6. Det kræves intetsteds i denne artikel, at den bistandssøgende stat skal give sine statsborgere og permanente indbyggere de i de ovenstående stykker nævnte privilegier og immunitet.

7. Uden præjudice for privilegierne og immuniteten har alle, der nyder sådanne privilegier og immunitet i henhold til denne artikel, pligt til at respektere den bistandssøgende stats love og bestemmelser. De har ligeledes pligt til ikke at blande sig i den bistandssøgende stats indre anliggender.

8. Intet i denne artikel kan være til skade for rettigheder og pligter med hensyn til privilegier og immunitet, der følger af andre internationale aftaler eller almindelig international ret.

9. En stat kan, når den underskriver, ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention, erklære, at den ikke betragter sig som helt eller delvis bundet af stk. 2 og 3.

10. En konventionskontraherende stat, som har afgivet en erklæring i overensstemmelse med stk. 9, kan til enhver tid trække denne tilbage ved at give depositaren meddelelse herom.

Artikel 9

Transport af mandskab, udstyr og ejendele

Alle konventionskontraherende stater skal efter anmodning fra den bistandssøgende eller bistandsydende stat søge at lette transporten af behørigt anmeldt mandskab, udstyr og ejendele, der anvendes ved udførelsen af bistanden, gennem deres territorier til og fra den bistandssøgende stat.

Artikel 10

Krav og erstatning

1. De konventionskontraherende stater skal have et tæt samarbejde for at lette afgørelsen af tvistigheder og afviklingen af krav i henhold til denne artikel.

2. Medmindre andet er aftalt, skal en bistandssøgende stat i forbindelse med dødsfald eller personskade, skade på eller tab af ejendele eller skade på miljøet, som er indtruffet på dens territorium eller i et område underlagt dens jurisdiktion eller myndighed ved tilvejebringelsen af den anmodede bistand:

- a) ikke anlægge sag mod den bistandsydende stat eller personer eller andre juridiske personer, der handler på vegne af denne;
- b) påtage sig ansvaret for at behandle tvistigheder og krav, der er fremført af tredjemand mod den bistandsydende stat eller mod personer eller andre juridiske personer, der handler på vegne af denne;
- c) holde den bistandsydende stat eller personer eller andre juridiske personer, der handler på vegne af denne, uberørte af tvistigheder og krav som omtalt i litra b); og
- d) yde den bistandsydende stat eller personer eller andre juridiske personer, der handler på vegne af denne, erstatning:
 - 1) ved dødsfald eller personskade på den bistandsydende stats mandskab eller personer, der handler på vegne af denne;
 - 2) ved tab eller skade på udstyr eller materialer, der ikke er til forbrug, og som vedkommer bistanden;

undtaget er tilfælde af forsætlig forseelse begået af de personer, som har forårsaget død, personskade, tab eller skade.

3. Denne artikel forhindrer ikke erstatning eller skadesløsholdelse i henhold til internationale aftaler eller en stats nationale lovgivning, der finder anvendelse i denne forbindelse.

4. Det fremgår ikke af denne artikel, at den bistandssøgende stat skal anmodes om at bringe stk. 2 helt eller delvis i anvendelse over for sine statsborgere eller permanente indbyggere.

5. En stat kan, når den underskriver, ratificerer, accepterer eller tiltræder denne konvention, erklære:

- a) at den ikke anser sig for bundet, helt eller delvis, af stk. 2;
- b) at den ikke, i tilfælde af grov uagtsomhed begået af personer, som har forårsaget død, personskade, tab eller skade, vil anvende stk. 2, hverken helt eller delvis.

6. En konventionskontraherende stat, der har fremsat en erklæring i overensstemmelse med stk. 5, kan til enhver tid tilbagekalde den ved at give depositaren meddelelse herom.

Artikel 11

Bistandens ophør

Den bistandssøgende stat eller den bistandsydende stat kan til enhver tid efter hensigtsmæssig konsultation og skriftlig meddelelse anmode om ophør af bistand, der er modtaget eller ydet i henhold til denne konvention. Når anmodningen er fremsat, skal de involverede parter i samråd tilrettelægge en behørig afslutning af bistanden.

Artikel 12

Forholdet til andre internationale aftaler

Denne konvention berører ikke de konventionskontraherende staters gensidige rettigheder og pligter ifølge de eksisterende internationale aftaler, som vedrører anliggender, der er omfattet af nærværende konvention, eller ifølge fremtidige internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med denne konventions målsætning og formål.

Artikel 13

Bilæggelse af tvistigheder

1. I tilfælde af en tvistighed mellem konventionskontraherende stater eller mellem en konventionskontraherende stat og Agenturet om fortolkningen og anvendelsen af denne konvention skal tvistighedens parter konferere med det formål at bilægge tvistigheden ved forhandling eller på anden fredelig måde, som måtte være acceptabel for parterne.

2. Såfremt en tvistighed af denne art mellem konventionskontraherende stater ikke kan bilægges inden for et år fra anmodning om konsultation i henhold til stk. 1, vil den efter anmodning fra en af parterne i tvistigheden blive henvist til voldgiftsavgørelse eller til afgørelse ved Den Internationale Domstol. Hvis en tvistighed henvises til voldgiftsavgørelse og parterne ikke inden for seks måneder fra datoen for anmodning er enige om vilkårene for voldgiften, kan en part anmode præsidenten for Den Internationale Domstol eller De forenede Nationers generalsekretær om at udnævne en eller flere voldgiftsmænd. Hvis der foreligger modstridende anmodninger fra tvistighedens parter, skal anmodningen til De forenede Nationers generalsekretær have fortrinsret.

3. Når nærværende konvention underskrives, ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes, kan en stat erklære, at den ikke anser sig for at være bundet af den eller begge de i stk. 2 omtalte procedurer til bilæggelse af tvistigheder. De øvrige konventionskontraherende stater er da ikke bundet af en procedure til bilæggelse af tvistigheder, der er omtalt i stk. 2, og som omfatter en konventionskontraherende stat, som har afgivet en sådan erklæring.

4. En konventionskontraherende stat, som har fremsat en erklæring i overensstemmelse med stk. 3, kan til enhver tid trække den tilbage ved at give depositaren meddelelse herom.

Artikel 14

Ikrafttrædelse

1. Denne konvention kan underskrives af alle stater samt Namibia, der er repræsenteret af De forenede Nationers »Council for Namibia«, i det Internationale Atomenergiagenturs hovedkvarter i Wien og i De forenede Nationers hovedkvarter i New York fra henholdsvis 26. september 1986 og 6. oktober 1986 indtil dens ikrafttræden eller inden for tolv måneder, idet den længste af disse perioder skal være gældende.

2. En stat og Namibia, repræsenteret af De forenede Nationers »Council for Namibia«, kan udtrykke deres samtykke til at være bundet af denne konvention enten ved underskrift eller ved deponering af et ratifikations-, accept- eller godkendelsesdokument efter underskrift foretaget under forudsætning af ratifikation, accept eller godkendelse eller ved deponering af et tiltrædelsesdokument. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumenterne deponeres hos depositaren.

3. Denne konvention træder i kraft tredive dage efter, at tre stater har accepteret at være bundet af den.

4. Denne konvention træder i kraft for en stat, der accepterer at være bundet af den efter dens ikrafttræden, tredive dage efter den pågældende stats acceptdag.

5.

a) Denne konvention er tilgængelig for tiltrædelse som anført i denne artikel for internationale organisationer og regionale integrationsorganisationer oprettet af suveræne stater, der har myndighed med hensyn til forhandling, indgåelse og gennemførelse af internationale aftaler om de i denne konvention omhandlede anliggender.

b) I sager, der falder inden for sådanne organisationers kompetence, skal disse på egne vegne udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som denne konvention tillægger de konventionskontraherende stater.

c) Når en organisation deponerer sit tiltrædelsesdokument, skal den til depositaren afgive en erklæring, der angiver omfanget af dens kompetence, for så vidt angår denne konventions anliggender.

d) En sådan organisation har ikke flere stemmer end dem, den har i kraft af sin medlemsstatus.

Artikel 15

Midlertidig anvendelse

Ved underskrivelsen eller på et senere tidspunkt, før denne konvention træder i kraft, kan en stat erklære, at den vil bringe denne konvention i anvendelse midlertidigt.

Artikel 16

Ændringer

1. En konventionskontraherende stat kan fremkomme med forslag til ændring af denne konvention. En foreslået ændring skal tilstilles depositaren, der straks vil lade den cirkulere til alle de øvrige konventionskontraherende stater.

2. Såfremt et flertal af de konventionskontraherende stater anmoder depositaren om at indkalde til en konference for at overveje de foreslåede ændringer, skal depositaren invitere alle konventionskontraherende stater til at deltage i sådan en konference, som tidligst må begynde tredive dage efter, at invitationerne er udsendt. En ændring, der vedtages på konferencen af mindst to tredjedele af alle de konventionskontraherende stater, nedskrives i en protokol, der er tilgængelig for underskrift i Wien og New York for alle konventionskontraherende stater.

3. Protokollen træder i kraft tredive dage efter, at tre stater har erklæret sig indforstået med at være bundet af den. For hver stat, der har erklæret sig indforstået med at være bundet af protokollen efter dens ikrafttræden, træder protokollen i kraft tredive dage efter denne tilkendegivelse.

Artikel 17

Udtrædelse

1. En konventionskontraherende stat kan udtræde af denne konvention ved skriftlig meddelelse herom til depositaren.
2. Udtrædelsen vil få virkning et år efter, at depositaren har modtaget meddelelsen.

Artikel 18

Depositaren

1. Agenturets generaldirektør er denne konventionens depositar.
2. Agenturets generaldirektør skal uopholdeligt give meddelelse til de konventionskontraherende stater og alle andre stater om følgende:
 - a) alle denne konventions underskrifter og enhver ændringsprotokol;
 - b) alle deponeringer af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumenter i forbindelse med denne konvention samt en hvilken som helst ændringsprotokol;
 - c) erklæringer eller tilbagekaldelser deraf i overensstemmelse med artiklerne 8, 10 og 13;
 - d) erklæringer om midlertidig anvendelse af denne konvention i overensstemmelse med artikel 15;
 - e) ikrafttrædelse af denne konvention og af eventuelle ændringer hertil; samt
 - f) udtrædelse i henhold til artikel 17.

Artikel 19

Autentiske tekster og bekræftede genparter

Denne konventions originaltekster, hvoraf den arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst er lige autentiske, deponeres hos det Internationale Atomenergiagenturs generaldirektør, som skal sende bekræftende genparter til konventionskontraherende stater samt alle andre stater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention, der er tilgængelig for underskrift i henhold til artikel 14, stk. 1.

TILTRÅDT af det Internationale Atomenergiagenturs repræsentantsskabs ekstraordinære samling i Wien den seks og tyvende september nitten hundrede og seks og firs.